

"Bu Yalan Tango"

Yayın Tarihi : 5 Temmuz 2010 Pazartesi (oluşturma : 17.10.2019)

Birkaç yıl önce bir derginin hazırladığı Selim İleri dosyası için görüş vermek üzere Dostlukların Son Günü'nü elime aldığımda fark ettim, bunca yıl fark etmediklerimi. Edemediklerimi. İncila ablayı arayacaktım. Yıllar önce bende kalan, bende kaldığı için sokaklarda, tramvaylarda otobüs duraklarında ona benziyor diye dikkat kesildiğim kadınlardan devşirdiğim yeni imajları ona ekleye ekleye yazarından ne kadar uzaklaştırdığımı, yazarına rağmen ona ne kaderler çizdiğimi görecektim.

Lakin İncila abla tek başına gelmedi. Yanında Rûveyda abla da geldi. Çuha Renkli Çocukluğum'un Rûveyda'sı.

Yazarları beni kilitleyenler ve beni esinleyenler olarak ikiye ayırıyorum. Kilitleyenler hayat kısıncı yazarlardır. Kendi satırlarının dışında hiçbir şeyin soluk almasına, canlanmasına ve canlı kalmasına izin vermez.

Onun satırlarını okurken başka her şeyden mahrum olacağınız bir bedeli vermeye, baştan razı olmuşsunuz demektir.

Her okuyucuyu kendi satırlarına kilitleyen ve kilitleyip orada mahpus bırakan yazar başkadır.

Benim için en çok Tanpınar. Tanpınar okunuyorsa başka herşey beyhude olacaktır. O uzun, ucu bucağı görünmez cümleler insanın içine bir bozkır yalnızlığı ekip gitmektedir. Günlerce o üslup içinde kilitli kalınır sersemlenecek, yazılan her şey zoraki bir kompozisyon ödevi gibi geleceği için bir müddet yazılamayacaktır. Biraz önce buradan Tanpınar geçti, ezip geçti, delip geçti hükümlü beklenektir.

Beklenecektir ta ki, Refik Halit Karay'ın satırlarının cankurtaran olarak yetişmesine kadar.

Kilitleyen Tanpınar'a karşı Refik Halit hayata çağırır. Refik Halit'den sonra tuttuğun altın olsun duasının, baktığın her şey yazıya dönsün diye değiştirildiğini ve duanın anında gerçekleştiğine şahit olursunuz. Gözün değdiği her şey kalemin ve kelamın bahşisi gibi düşmektedir kağıt üstüne

Bazı yazarlar hayata değil yazıya çağırır ısrarla. Onları okudukça içinizde birikmiş olanların yükünden azat olabileceğinizi düşünürsünüz. Mesela Woolf öyledir bu satırların yazarı için. Woolf'un hiçbir satırı karşılıksız kalmamış, zaman içinde yapılan, zamana rağmen yapılan bir düet'e dönüşüvermiştir.

Nereden geldik buraya? Çuha Renkli Çocukluğum adlı öykümde Selim İleri'nin Gelinlik Kız'ını buluverdim. Bu öyküden esinlenmiş olabilir miyim? Hatırlamıyorum. Hatırladığım Dostlukların Son Günü adlı öykü kitabını bu hikayeyi yazdıktan epey sonra okudum. Öyleyse bu iki öyküyü daha

doğrusu öyküden ziyade iki öykünün genç kız karakterlerinin benzerliği üzerinden yol almalıyım. O kadar benziyorlar ki sanki iki farklı yazar aynı genç kıızı görmüş de o genç kıızın içlerine doğru akıp da bir türlü taşamamış hüznünden, kendilerinde kalan hüznünden bir öykü kotarıvermişler. Asıl olan öykü yazmak değil de o genç kıızın biriken hüznünden kurtulmuş gibi. Harflerin aracılığı ile kurtulmak.

Birinde anlatıcı küçük bir kıız. Diđerinde küçük bir erkek çocuğu. Küçük kıızın Rûveyda ablası gerçektir. Hepsisi gerçektir. İhtimal küçük oğlan çocuğunun anlattıkları da öyle. Farklı zamanlarda yazılmış ama esasında aynı zamanı öyküleyen iki hikâye. Filozofların zamanın ruhu dedikleri şey bu olsa gerek.

Bunları niye paylaşıyorum. Selim İleri'nin son romanı Bu Yalan Tango'yu onca merakıma rağmen bir perhiz olarak elimden bırakmak zorunda kalışımı anlatmak üzere.

Bu Yalan Tango'da Selim İleri baş kahramanı Suat Derviş'in kadın yazardan, yazar kadın'a geçişini anlatıyor. Suat Derviş -ki romandaki adı Fatma- karakterinin kendi yazmakta olduğum yazar kadınları etkileyeceği için, kendi romanımı bitirinceye kadar ertelemeye karar verdim Bu Yalan Tango'yu: "Yazarlık, baştan sona, kara bir yalnızlıkmış. Değiştiremeyeceğiniz bir dünya için boşuna yazıyormuşsunuz."

"Yetmiş beş yıl! Yetmiş beş yıl boyunca ölesiye yazdım." Kimsesiz bir çocuğu ölesiye yazdırdılar." O zamanlar her güne bir öykü gazetelere. Beş altı yüz öykü. Amansız bir mücadeleydi. Bin küsur öykü. Hayatımı kazanmak, ananeme bakmak zorundaydım."

Bu Yalan Tango'yu bırakmak zorundaydım. Kahramanı Fatma ile benim üç yazar kadınımın hikâyesi fena halde keşişiyordu yazmak söz konusu olduğunda.

Ama siz okuyabilirsiniz. Bu Yalan Tango tam da yazın okunacak bir roman. Evet, kitapların yazılma zamanı olduğu kadar bir de okunma zamanı var.

Yeni Şafak

Bu dökümanı orjinal adreste göster

"Bu Yalan Tango"